

Morituri te salutant

Karel Kryl

1. Cesta je prach a štěrka a udusaná hlína
a šedé šmouhy kreslí do vlasů
[: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
a pířka touhy z křidel Pegasů. :]

2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
má v ruce štítka, v pase staniol,
[: a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma
dvě křehké snítka rudých gladiol. :]

R: Seržante, písek je bílý jak paže Daniely,
počkejte chvíli! Mé oči uviděly
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,
seržante! Mávnou, a budu zasvěceni!
Morituri te salutant, morituri te salutant!

3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídlo holubí,
[: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří, které zahubí. :]

4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
mosazná včelka od vlkodlaka,
[: rezavý kvér - můj brach a sto let stará špína
a děsně velká bílá oblaka. :]

R: